

[Aksel Larsen.]

med mig, når jeg siger, at når professor Stephan Hurwitz, der naturligvis vil være yderst forsigtig i sit ordvalg, rejser spørgsmålet om, hvorvidt det kan siges, at dette revisionsudvalg overhovedet er kompetent til at tage stilling til sagen, så betyder det, at han i høj grad nærer den samme tvivl, som jeg har givet udtryk for her.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen siger, at sagen er behandlet på normal måde, når rigsadvokaten har indstillet til ministeren, og ministeren har gennemgået sagen meget omhyggeligt og sluttet sig til rigsadvokatens standpunkt. Jeg beklager meget, at det ærede medlem hr. Thisted Knudsen slet ikke kender sagen, og oven i købet ikke har hørt, hvad jeg har sagt her. Jeg skal derfor gerne gentage det. Det normale ved en sådan sag er, at den statsadvokat, der har fået sagen overdraget, når han skønner det forsvarligt, afgiver indstilling til rigsadvokaten, hvis det er sådan, at rigsadvokatens kompetente afgørelse udkræves; først derefter tager rigsadvokaten stilling. Her har rigsadvokaten imidlertid pludselig givet ordre til at standse efterforskningen, forlangt sagen oversendt til sig, har fået den uden indstilling fra den statsadvokat, den var afgivet til behandling hos, og har derpå resolveret, at der ikke skal foretages noget. Efter den højtærede justitsministers udtalelser første gang han havde ordet i dag, er det da ganske øjensynligt, at rigsadvokatens indstilling må have været positivt forkert, når den er gået ud på, at der kun er taget overpriser på 10 og 15 pct., medens prisdirektoratet efter det foreløbige bekendtskab med materialet har en ganske anden optættelse.

Sagen er altså ikke blevet normalt behandlet. Jeg skal gerne sige det så tydeligt, at det ikke kan misforstås, at når denne sag kunne foreløbig afsluttes på den måde, som det skete i efteråret 1946, skyldes det Carl Madsens ulyksalige køretur, og ingen kan være mere vred på ham for det end alle de, der ønskede, at han skulle have lejlighed til at føre sit arbejde med værnemagersagerne videre og gøre dem færdige. Nu har den køretur overhovedet ikke noget med denne sag at gøre, og den gør ham heller ikke ukompetent til at beskæftige sig med værnemagersagerne. I denne forbindelse må det måske bemærkes, at det er almindelig anerkendt, at han ved sit hurtige arbejde med de værnemagersager, han fik fuldendt, har sparet staten for millioner i udgifter. Men altså køreturen fik følger i den retning, at man øjeblikkelig suspenderede ham og gav

sagen til en anden statsadvokat; så snart denne havde fået sagen, forlangte rigsadvokaten, inden den pågældende statsadvokat havde fået lejlighed til at gennemlæse så meget som eet eneste ark af den omfangsrige dokumentdyng, sagen tilbage og afsluttede den. Dette er ikke en normal behandling af en sag, og alene dette burde, selvom der ikke forelå alle de andre tungt vejende omstændigheder, jeg har fremdraget her, give den nye justitsminister anledning til at sige: nej, denne sag er behandlet så unormalt, at vi må begynde forfra.

Det er ligeså forkert, når det ærede medlem hr. Thisted Knudsen siger, at den af Carl Madsen indsendte klage er grundigt undersøgt. Ja, jeg kan naturligvis ikke sige noget om, hvor grundigt den er undersøgt, men når man ikke tager hensyn til de ting, jeg har fremdraget her, men siger: dem regner vi ikke med, så kan jeg heller ikke tænke mig, at der er foregået den fornødne grundige undersøgelse. Det ved vi ikke noget om. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede medlem hr. Thisted Knudsen kan sige, at der er foregået en sådan grundig undersøgelse bag det justitsministerielle jerntæppe, men jeg er villig til at stille et forligsforslag, hvis man mener, at man ikke efter alt det, man kender til sagen, og efter alt det, der er fremdraget her, alligevel er kompetent til at tage stilling til, om efterforskningen bør genoptages, trods det at dette ikke er noget vidtrækkende spørgsmål; efterforskning er ikke forundersøgelse, det er heller ikke tiltale. Hvis man ikke mener, man er i stand til at tage stilling, ville det så ikke være rimeligt, at vi fik sagen undersøgt her?

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard er den eneste, der er gået ind for mine bemærkninger om anklagemyndigheden og dens forhold, hvad angår frafald af tiltale. Jeg forstår, at det ærede medlem stort set er enig med mig i at beklage, at justitsministeren ikke har benyttet den givne lejlighed til at udtale sig, men hidtil har man omhyggeligt undgået at give offentligheden meddelelse om, på hvilket grundlag man har truffet sine beslutninger. Når man siger, at vi ikke kan bedømme det her i dag, var det så ikke rimeligt, om rigsdagen sagde: vi må i det mindste være kompetente til at blive bekendt med det grundlag, hvorpå rigsadvokaten og justitsministeren har truffet deres hidtidige beslutninger. Det kan lade sig gøre, hvis man afbryder behandling af sagen og henviser den til et udvalg. Jeg vil ikke stille forslag om noget sådant, men fremsætter tanken til overvejelse i de øvrige partier. For mig vil det naturligvis kun have inter-